

מ"ת 68767/01/20 - מדינת ישראל נגד חוסין סויטאת, מחמוד חוג'יראת

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 68767-01-20 מדינת ישראל נ' סויטאת (עציר) ואח'

בפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן	מדינת ישראל
1.	חוסין סויטאת (עציר)	ע"י ב"כ עו"ד אסף צברי
2.	מחמוד חוג'יראת (עציר)	ע"י ב"כ עו"ד ואפי נסראלדין

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העובדות עפ"י כתב האישום -

- ביום 18.12.20 בשעה 16:30 או בסמוך לכך, היו סאמר בדארנה (להלן: "סאמר") ואבראהים חג'אזי (להלן: אבראהים"), בעמדת תצפית נוף מול הישוב מורשת, כאשר רכביהם מסוג מיצובישי וטויוטה, בהתאמה, חונים בסמוך אליהם.
 - הארנק של סאמר ובתוכו \$180, 300 ₪, כרטיס חיוב שמסתיים בספרות 1081, ת.ז, רשיון נהיגה ומסמכים אישיים היו אותה עת בתא בין מושבי רכבו (מיצובישי).
 - המשיבים הגיעו למקום ברכב מסוג פג'ו מ.ר. 1221851 (להלן: הרכב), כאשר המשיב 2 נוהג והמשיב 1 לידו, וחנו ליד רכביהם של סאמר ואבראהים.
 - המשיב 1 ניגש לאבראהים והחל לתחקר אותו בצעקות לגבי סיבת הימצאותו במקום.
 - המשיב 2 ניגש למיצובישי הכניס את פלג גופו העליון לרכב ונטל ממנו את הארנק.
- סאמר ביקש מהמשיב 2 שיעזוב את הארנק ובתגובה ניגש אליו המשיב 1 והכה אותו בראשו באמצעות

המרפק. סאמר נפל לרצפה. המשיב 1 המשיך לתקוף את סאמר ובעט בראשו.

6. המשיב 2 ניגש לאבראהים והחל להכותו בפניו באמצעות אגרופים וזרק לעברו אבן. המשיב 1 כרך את זרועו סביב צווארו של אבראהים מאחור וחנק אותו.

המשיבים לקחו מאבראהים את מכשיר הנייד שלו מסוג סמסונג, וכרטיס חיוב שמסתיים בספרות 4031.

7. המשיבים עלו על הרכב ונמלטו מהמקום.

8. בשעה 17:25 הגיעו המשיבים באמצעות הרכב לחנות לממכר פלאפונים בשם "אופיס בילאל" בזרזיר (להלן: "החנות"), על מנת לרכוש פלאפון באמצעות כרטיסי החיוב שנגנבו. המשיב 1 ירד מהרכב כשבידו 2 כרטיסי החיוב, נכנס לחנות ורכש פלאפון מסוג סמסונג בסכום של 1700 ₪, תוך שתחילה ניסה לחייב את כרטיס האשראי של אבראהים, ומשזה לא כובד, חייב את כרטיס האשראי של סאמר.

9. המשיבים המשיכו בנסיעה לכיוון כפר מנדא. שוטרים חסמו את צומת מנדא וסימנו לרכב לעצור. המשיב 2 שנהג ברכב, המשיך בנסיעה מהירה, עקף את המחסום תוך שהתנגש קלות בניידת ונהג לתוך הכפר.

10. השוטרים החלו במרדף אחרי הרכב. המשיבים עצרו את הרכב בכפר, ונמלטו רגלית.

דין -

11. המשיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והופנה לשירות המבחן לבחינת חלופה.

12. המשיב 2 טען לאבחנה בינו לבין המשיב 1. אליבא המשיב 2 אין ראיות כי הוא אכן שדד ולקח את הארנק.

המשיב 2 אינו חולק על העימות הפיזי עם המתלוננים, אלא על השוד וגניבת הארנק, וטוען כי בחלקו בארוע היה קטן יותר מחלקו של המשיב 1.

13. המבקשת מנגד טענה כי אף אם טענת המשיב 2 נכונה, היא אינה רלוונטית משמדובר בביצוע בצוותא לאור גרסאות המתלוננים.

עוד נטען, כי המתלוננים פירטו חלקו של כל אחד מהמשיבים באירוע, וכי המשיב 2 הוא שנטל את הארנק מהמיצובישי.

עם הגעת המשיבים לחנות, המשיב 2 ממשיך ומבצע עם חברו את עבירות כרטיס החיוב, ובהמשך בורח מניידת המשטרה.

הכרעה -

14. כאמור המחלוקת בענייננו מצומצמת לשאלת חלקו של המשיב 2 בעבירת השוד.

15. בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנות, או למשקלן של הראיות. (ראה בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל [פורסם בבב"פ 2.7.17; בש"פ 562/18]; בש"פ 4458/18).

אין בית המשפט נזקק בשלב המעצר לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשוללת יסוד. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. (בש"פ 1899/18)

הראיות הקונקרטיות בתיק -

16. **דו"ח פעולה של סמ"ר חורי** - זיהו את הרכב מתקרב לכיכר מנדא, כרזו וסימנו לו לעצור, הרכב המשיך בנסיעה תוך שהתנגש קלות בניידת. לאחר מרדף אחר הרכב שנכנס לכפר, ומשלא התאפשרה כניסת הניידת לסמטאות, פרק מהניידת ורץ אחר הרכב שהמשיך בנסיעה מס' מטרים נוספים, ואז נעצר ושני החשודים ברחו. ברכב נמצאו 2 בקבוקי אלכוהול ותיק שחור. (ראה גם דו"ח פעולה של רס"ב אבראהים לפיו הרכב עבר את המחסום והחשודים נמלטו)

17. **מזכר סמ"ר חורי** לפיו ביום האירוע סימנו לרכב בכיכר מנדא עם פנסים לעצור, אבל הוא לא נענה לקריאות שלהם והמשיך בבריחה. מהלך מרדף כרז לרכב לעצור. מהלך כל הארוע לא בוצע ירי ולא שמעו קולות ירי.

18. סיכום רפואי של סאמר מעיד על סימני חבלה בראש, שריטה מעל לחי שמאל, נפיחות בשפה עליונה וחתך פנימי בשפה. עפ"י סיכום רפואי של אבראהים קיימות חבלה בכף יד שמאל, בראש ובירך ימין.

19. מזכר רסר גאנם לפיו על החשודים לא נראו סימני חבלה או אלימות

20. מפלט כרטיס האשראי של סאמר עולה כי בוצעה רכישה בחנות בסך 1700 ₪ ביום 18.1.20 בשעה 17:23.
21. מזכר רסמ מוסא לפיו **בשחזור עם אבראהים** בזירת הארוע טען שהמשיב 2 תקף אותו, התנפל עליו וניסה מס' פעמים לגנוב ממנו את הנייד ללא הצלחה. בשלב מסוים המשיב 1 שלא יודע את שמו, תפס אותו מאחור, שני המשיבים הרביצו לו, והטלפון נגנב אבל הוא לא יודע מי לקח אותו.
22. מזכר רסמ מוסא לפיו **בשחזור עם סאמר** בזירת האירוע ציין כי המשיב 2 תקף אותו, הגיע לרכב שלו וגנב את הארנק. ראה אותו מושיט ידו, לוקח את הארנק ומכניס לכיס, המשיב 1 נתן לו מרפק לפנים, ולאחר שנפל המשיך לבעוט בו.
23. **מזכר רפק מימוני מיום 26.1** לפיו בתאריך 22.1 המשיב 1 ביקש לשוחח איתו ואמר לו שהבין שהסתבך ולא יודע איך לצאת מזה. אמר שרוצה לפתוח דף חדש ולא מעוניין להתייעץ עם עו"ד. סיפר שהיה מעורב בשוד ומוכן להחזיר את הניידים, אבל **הארנק לא אצלו**.
- מהלך שחזור עם המשיב 1 הוביל אותם לביתו, שם הוציא את הנייד החדש שרכש והנייד שגנב מאבראהים.
24. **תרגיל חקירה בין המשיב 2 ובן דודו** מוחמד חוגיראת מיום 18.1, מהלכו אומר המשיב 2 למוחמד "אנחנו נצא מזה אל תדאג...אני יגיד שחוסין גנב את הרכב"
25. **דוח צפייה במצלמות אבטחה של עסק פתחי חושאן במנדא** לפיו בשעה 19:03 זמן מצלמה, נראה הרכב כשהדלת הימנית פתוחה ולאחר מס' שניות נעצר ופורקים ממנו שני חשודים האחד רץ ימינה והנהג שמאלה. לאחר מכן רואים את השוטרים מגיעים בריצה.
26. **עימות בין המשיב 2 ואבראהים** מיום 20.1.20 - איבראהים מסר כי המשיב 2 הוא הבחור שתקף אותו במכה על המצח וניסה לקחת ממנו את הנייד מס פעמים ללא הצלחה. קיבל מכה בכף יד שמאל. המשיב 1, חבר שלו, "חיבק אותי מאחור", והוא לא יודע מי מהם לקח את הנייד שלו. חושב שהמשיב 2 ישב ליד הנהג ברכב.
- המשיב 2 אמר שחלק מדבריו של איבראהים נכונים וחלק לא - הוא נהג ברכב ולא ניסה לקחת ממנו את הנייד. הוא היה ברכב, ויצא ממנו כדי להפריד בין המשיב 1 לבין איבראהים ששניהם היו על הרצפה. לטענת המשיב 2 סה"כ הגן על עצמו, גם הוא קיבל מכות וניסה לברוח מהמקום.
- איבראהים חזר וטען שהמשיב 2 תקף אותו, זרק לעברו אבן, וניסה לקחת ממנו את הנייד. הוא לא יודע מי מהמשיבים לקח ממנו את הנייד עם כרטיס האשראי.

המשיב 2 התנצל על כל האירוע.

27. **עימות בין המשיב 2 וסאמר מיום 20.1** - המשיב 2 זיהה את סאמר מאירוע הקטטה במצפה וביקש ממנו סליחה. סאמר טען שהמשיב 2 הוא אחד הבחורים שתקפו אותו וגרמו לו פציעה בפנים, גנב לו את הארנק וברח. המשיב 2 טען כי המשיב 1 גנב את הארנק והנייד של איברהים

כשנשאל סאמר אם המשיב 2 הוא שלקח את הארנק השיב "אני לא בטוח שזה הוא לקח, ראיתי יד מושכת את הארנק, למען האמת את הפנים לא בטוח שזה הוא שלקח את הארנק"

סאמר טען שהמשיבים הגיעו עם הרכב "והתחיל לעשות חרקות והתקרב לרכב שלי וכמעט פגע בו", המתלוננים יצאו מרכביהם, ואז המשיבים החלו לתקוף אותם. לדעתו הגיעו על מנת לשדוד, כי ברגע שלקחו את הארנק והחפצים עזבו את הכל.

עימות בין המשיב 1 וסאמר - סאמר טען שהמשיב 1 הוא שנתן לו מרפק ובעיטה בתחילת הקטטה, לא יודע מה שמו ולא מכיר אותו. לאחר שנפל לרצפה המשיב 1 המשיך לדחוף אותו ומנע ממנו לקום. ניסה לגנוב את הנייד שלו, ולא הצליח.

28. **עימות בין המשיבים ביום 23.1** - השניים אישרו שמכירים אחד את השני מהשירות הצבאי. המשיב 1 טען כי לא תקף, אלא הגן על המתלוננים מפני המשיב 2, ורצה "לשלוף את מחמוד שלא יהיו מכות"

לטענת המשיב 1 ביום האירוע ישבו השניים ושתו אלכוהול, ביקש מהמשיב 2 שיקפיץ אותו הביתה. התחילו בנסיעה לכיוון מנדא וראו שני רכבים עוצרים בצד הדרך. המשיב 2 עצר את הרכב, ושאל את המתלוננים מאיפה הם. "איש עם זקן" (הכוונה לאיברהים) ענה לו שהם מפה, המשיב 2 שאל שוב, והאיש עם הזקן ענה שוב שהם מפה. המשיב 2 יצא מהרכב והלך לעבר הבחור עם הזקן. הם התחילו לדחוף אחד את השני, ואז הבחור הקרח (הכוונה לסאמר) יצא בריצה מהרכב לכיוון המשיב 2. לכן יצא גם הוא מהרכב, רץ לכיוונם ונתן מכה עם המרפק לבחור הקרח והוציא בכוח את המשיב 2.

לאחר שהמשיב 2 עלה לרכב, שם לב שהבחור עם הזקן עם טלפון ביד, נלחץ, רץ לעברו ולקח ממנו בכוח את הנייד. המשיב 2 יצא מהרכב ורץ לכיוון הרכב של המתלונן, בעוד הוא רץ לרכב של המשיב 2. המשיב 2 חזר לרכב והם נסעו לכיוון זרזיר.

המשיב 1 טען שגרסת המשיב 2 כי לא שדה והם היו הקורבנות באירוע כי המתלוננים בעטו ברכב והתחילו לצעוק - לא נכונה.

המשיב 1 טען שהמשיב 2 נתן לו כרטיס אשראי אותו הוציא מהארנק שגנב. כשחזר לרכב לאחר רכישת הטלפון, החזיר למשיב 2 את כרטיס האשראי. לטענת המשיב 1 גם בעימות עם סאמר הוא אמר שהמשיב 2 לקח את הארנק שלו.

המשיב 2 הכחיש שראה או גנב ארנק, וטען כי לא ידע מה בכוונת המשיב 1 לעשות כשירד מהרכב והלך לכיוון

החנות, וראה אותו שובר כרטיס

המשיב 1 טען כי כשראו את הניידת בכניסה לכפר מנדא, ידעו שמחפשים אותם, והמשיכו בנסיעה. כשהמשיב 2 עצר את הרכב הוא זחל מתחת לרכב כי פחד. לא ירו עליהם ולא שמע קול ירי

המשיב 2 אישר כי בן דודו התקשר וסיפר לו שהמטרה מחפשים אחריו, אבל המשיב 1 בירב שיסגירו עצמם למטרה. השוטר בכיכר מנדא לא סימן לו לעצור, הוא המשיך בנסיעה ואז שמע קול ירי וברח מהפחד.

המשיב 1 בתגובה "זה שיש לו הזיות מקולות ירי ופחד זה אני מודה, וידענו שיש מטרה שעוקבת אחרינו"

הודעות -

29. **איבראיהם** - עובד יחד עם סאמר כמורה בבי"ס במנדא, וביום הארוע הייתה להם מסיבה בשעה 17:00. עצר בדרך ליד רכבו של סאמר בתצפית, יצאו מהרכבים והסתכלו על הנוף כי הקדימו. הגיע הרכב עם המשיבים, עצר מס' מטרים מהם, מהרכב נשמעה מוזיקה בווליום גבוה והחל לצפור. התכוונו להיכנס לרכבו של סאמר, כאשר הנוסע ליד הנהג אמר לו למה אתה מצפץ. ענה לו "זה לא אני אתה מצפץ" ואז הוא החל לצעוק לעברו. נכנס לרכבו של סאמר וסגר את הדלת. הנוסע המשיך לצעוק "מי אתה בכלל", ולכן יצא מרכבו של סאמר וניגש לרכב על מנת לראות מי האדם שצועק. חזר לרכב של סאמר וסגר את הדלת. הרכב התקרב אליהם, ירד שוב מהרכב עם סאמר, ושני החשודים ירדו גם הם מהרכב. סאמר דיבר עם הנהג, שאל מה הם רוצים ופתאום הנוסע ליד הנהג הכניס את הגוף שלו לתוך הרכב של סאמר ולקח את הארנק. סאמר ביקש שיחזיר את הארנק, הנהג הפיל את סאמר ובעט בו לאחר שנפל לרצפה. הבחור השני התנפל עליו ונתן לו אגרופים לפנים, חנק אותו וניסה לגנוב את הטלפון שלו מהיד ללא הצלחה. אז לקח אבן וזרק על היד שלו. החשוד השני חיבק אותו מאחור, כך שלא יכול היה להזיז ידיו, לקח את הנייד בכוח מהיד שלו. השניים עלו לרכב ונסעו לכיוון מנדא

בחקירה מיום 20.1 טען איבראיהם כי לא זוכר מי מהמשיבים לקח את הארנק מרכבו של סאמר. המשיב 2, שהיה לו עימות איתו היום, תקף אותו וניסה לקחת את הנייד שלו. בהמשך הצטרף המשיב 1 שחנק אותו מאחור, ואז אחד מהם לקח ממנו את הנייד

30. **סאמר** - הוא ואיבראיהם עצרו עם רכביהם בתצפית כדי להעביר את הזמן, וישבו ברכב שלו. הגיע הרכב עם שני המשיבים. "בהתחלה התחילו לזרוק מילים, לא הגבנו" לאחר כ- 2 דק' ירדו מהרכב ובאו לכיוון רכבו. איבראיהם ירד מהרכב והם החלו לתקוף אותו, אחד החזיק אותו והשני נתן לו אגרופים ובעיטות. הוא ירד מהרכב על מנת להפריד, ואז אחד מהם תקף אותו ונתן לו מרפק לפנים. כשהשני עזב את איבראיהם הוא פתח את דלת ליד הנהג ושלף את הארנק. באותו הזמן ניסה הבחור שתקף אותו לגנוב את הנייד מידו, ללא הצלחה. אחד מהם זרק אבן ופגע לאיבראיהם ביד.

טוען שהם היו שיכורים

31. **המשיב 2** - בחקירה ראשונה ניסה להרחיק עצמו מהארוע וטען, כביכול, ראה בדרך אנשים מתקוטטים, עצר להפריד ולקח עמו אחד הבחורים, שסופו של דבר גנב לו את הרכב.

בחקירה שנייה ביקש לספר את האמת על שאירע באותו יום, וטען שנהג ביום הארוע ברכב של בן דודו, אסף את המשיב 1, ונסעו לשתות אלכוהול ביער באזור דמיידה. רצו לנסוע משם לפדות שק שקיבל ממעסיקו בסך 10,000 ₪, ובדרך עצרו בכיכר מורשת, היה ויכוח עם רכב טויוטה ונסעו אחריו להבין מה הוא רוצה עד לתצפית. שם המתלוננים ירדו מהרכב, והמשיב 1 ירד הלך לכיוונם, והחלה קטטה בינו לבין אחד המתלוננים. הוא התערב, תפס את אחד המתלוננים כדי לשחרר את המשיב 1. המתלוננים זרקו את הנייד של המשיב 1 לרצפה ושברו אותו, ובתגובה הוא לקח את הנייד שלהם ואת הארנק והם נסעו לזרזיר. בצומת מנדא **ראה את המשטרה, נבהל וברח לכיוון כפר מנדא**, השאיר שם את הרכב וחזר הביתה ברגל. לטענתו לא הספיקו לשתות בגלל הויכוח עם הטויוטה, שהחל בגלל שצפר להם. **ברח מהשוטרים כי המשיב 1 אמר לו להמשיך לנסוע, והיה מבוהל.**

מנגד, בחקירה מיום 23.1 טען שלא ברח מהשוטרים, ולאחר שעצר את הרכב בכפר מנדא ברח כי שמע קול ירי ונבהל.

32. **המשיב 1** בחקירות ראשונות טען כי ביום הארוע היה כל היום בבית.

בחקירה ביום 22.1 ביקש המשיב 1 לספר את האמת וטען שהמשיב 2 אסף אותו מהבית, נסעו לזרזיר וקנו אלכוהול, ואז נסעו לשתות ולשתות. לאחר כ- 3 שעות ביקש שיקפיץ אותו הביתה, ומהלך הדרך **ראו בתצפית את המתלוננים, שישבו ברכב מיצובישי.** המשיב 2 עצר את הרכב והתחיל לשאול מאיפה הם, והמתלוננים השיבו שהם מפה. המשיב 2 שאל שוב, התעצבן ויצא מהרכב לכיוונם, התחיל לדחוף את סאמר (הקרח). הוא יצא מהרכב, דחף את המתלוננים ואמר למשיב 2 להיכנס לרכב. המשיב 2 עלה לרכב לבד, נסע מס' מטרים ושוב עצר ויצא מהרכב. הוא עלה חזרה לרכב, והמשיב 2 הלך לכיוון המתלוננים וחזר בריצה, הוא לא ראה למה. נסעו לכיוון זרזיר, שם קנה את הפלאפון בכרטיס אשראי שהמשיב 2 נתן לו, לאחר שגנב אותו מהמתלוננים. הם המשיכו בנסיעה לכיוון מנדא, **ראו ניידת משטרה והחל מרדף.** הוא רצה לקפוץ מהרכב תוך כדי המרדף כי פחד, פתח את הדלת והיא נטרקה לו על הרגל. **כשהמשיב 2 עצר וברח**, הוא לא יכול היה לברוח ולכן זחל מתחת לרכב אחר. הוא לקח מאיבראיהם את הטלפון כי פחד שיזמין משטרה.

המתלוננים לא שברו לו את הנייד, לא היה לו טלפון במועד הארוע. הכחיש גרסת המשיב 2 כי המתלוננים תקפו אותם.

23.1 - חזר על גרסתו וטען כי כשראה את המשיב 2 מתחיל לדחוף את המתלוננים, יצא מהרכב תפס את המשיב 2 ביד ונתן מרפק לסאמר כדי שיוכלו לעזוב את המקום.

33. **רמזי חוג'יראת, אחיו של המשיב 2**, סיפר כי ביום הארוע בערב הקפיץ את המשיב 2 לבקשת אביו לתחנת המשטרה כי היה מעורב בארוע אלימות. המשיב 2 סיפר לו שהמשיב 1 עשה בעיות וסיבך אותם. הם נסעו ברכב של בן דודם מוחמד חוג'יראת והוא ברח מהשוטרים.

34. **ממארג הראיות עולה, לכאורה, כי המשיבים תקפו את המתלוננים, המשיב 2 נטל את האחריות של סאמר, (אם כי קיימות גם ראיות אחרות בנושא) ניסה לקחת את הנייד של איברהים, אותו סופו של דבר נטל המשיב 1 יחד עם כרטיס האשראי שלו.**

35. **טענת המשיב 2 כי חלקו באירוע קטן יותר, משאין ראיות לכאורה כנגדו בעבירת השוד, ועל כן יש לאבחן בינו לבין המשיב 1 - דינה להידחות מהנימוקים להלן -**

א. אין חולק כי המשיבים ניסו מהלך חקירותיהם להפליל האחד את האחר, הן בנוגע לתקיפת המתלוננים והן בנוגע לשוד, אולם לא מצאתי לכך תימוכין בראיות והעדויות. כך למשל - מסיכומים רפואיים ומזכרו של רס"ר גאנם כאמור, עולה כי המתלוננים סבלו מחבלות בפניהם, בראשם ובגפיהם באופן התואם גרסתם לאירוע, בעוד שעל המשיבים לא נראו סימני חבלה או אלימות.

כמו כן, בעימותים שנערכו בין המשיב 2 למתלוננים חזרו על גרסתם כי המשיב 2 תקף אותם, כאשר איברהים טען שהמשיב 2 ניסה לגנוב ממנו מס' פעמים ללא הצלחה את הנייד, וסאמר טען שהמשיב 2 גנב לו את הארנק. עוד הוסיף סאמר כי לדעתו המשיבים הגיעו על מנת לשדוד, שכן ברגע שלקחו את הארנק והנייד נמלטו.

ב. בעימות בין המשיב 2 ואיברהים הטיח איברהים במשיב 2 כי הוא שתקף אותו וניסה לגנוב מס' פעמים ללא הצלחה את הנייד שלו, וכי חושב שהמשיב 2 היה הנוסע ברכב. האמור יכול להבהיר עדותו של איברהים (שניתנה טרם העימות) מהלכה נראה, לכאורה, כי התבלבל בין חלקו של הנהג (המשיב 2) לחלקו של המשיב 1 בארוע.

ג. כך למשל, מספר איברהים כי הנוסע ליד הנהג, כביכול, הכניס גופו לרכבו של סאמר וגנב את הארנק, הנהג הוא שנתן לסאמר מכה, הפיל אותו על הרצפה ובעט בו, ואילו האחר, היינו הנוסע ליד הנהג, תקף אותו וניסה לגנוב מידו את הטלפון. זאת, כאשר אין חולק, כך עפ"י עדותו של המשיב 1 עצמו, שישב ליד הנהג, כי הוא זה שתקף באמצעות המרפק את סאמר, והוא זה שגנב מאיברהים את הנייד.

ד. המשיב 1 חזר וטען כי הוא לקח בכוח מידו של איברהים את הנייד, אולם לא גנב את הארנק, והמשיב 2 נתן לו כרטיס אשראי ברכב לרכישת טלפון חדש.

אזכיר, כי המשיב 1 סופו של יום התוודה כי תקף את סאמר, גנב את הנייד של איברהים ורכש באמצעות כרטיס חיוב גנוב טלפון חדש. המשיב 1 אף השיב מהלך שחזור הארוע לידי המשטרה את שני הניידים (החדש ושל איברהים).

הטענה כי המשיב 1 הוא שגנב את הארנק וכרטיס האשראי של סאמר, וחרף האמור, לא

השיבם עם יתר הדברים לידי המשטרה - אינה עולה בקנה אחד עם הגיונם של דברים. (השיב כל היתר).

ד. התנהלותו של המשיב 2 לאחר הארוע מפלילה ותומכת בגרסת המבקשת - המשיב 2, הנהג ברכב, נוסע עם המשיב 1 לחנות וממתין משך למעלה מ- 20 דק' עד לשובו של המשיב 1 עם נייד חדש. הטענה כי לא ידע על כוונתו של המשיב 1 לרכוש טלפון באמצעות כרטיס החיוב הגנוב, אינה סבירה בלשון המעטה.

יתרה מכך, ממזכרים, דוחות פעולה, דוחות צפייה בסרטוני אבטחה ועדויות המשיבים עצמם כמפורט בהרחבה לעיל עולה, כי המשיבים ידעו שהמשטרה מחפשת אחריהם, לא שעו לדרישת השוטרים לעצור במחסום בכיכר מנדא ומהלך המרדף אחריהם לכפר, ועם עצירת הרכב נמלטו כל אחד לכיוון אחר.

לא נמצא כל תימוכין בעדויות ומזכרי השוטרים לטענת המשיב 2 כי בוצע ירי או נשמע קול ירי, שכביכול, הבהיל אותו וגרם לו להמשיך במנוסתו.

ה. לא נעלמו מעיניי אי דיוקים כאלה ואחרים בעדויות המתלוננים לגבי חלקו של כל אחד מהמשיבים בארוע. אולם, כאמור, **בשלב זה**, לא מצאתי כי יש בהם כדי לקעקע גרסת המבקשת ולהפריך התשתית הראייתית.

ו. אף אם אקבל טענת המשיב 2 ואצא מנקודת הנחה כי לא גנב את הארנק, או כי קיימות סתירות בנושא זה, הרי שאין בכך כדי להוריד או להעלות משמדובר בביצוע בצוותא. ראה לעניין זה דברי כב' השופט הנדל **בעפ 8328/17 זיאד ג'בר נ' מדינת ישראל** מיום 28.7.19 הקובע כי אין הכרח שכל אחד מהמבצעים יבצע בעצמו את רכיבי היסוד העובדתי של העבירה, ודי בכך שהיה חלק מהמשימה העבריינית עצמה.

עוד יפים לענייננו דברי כב' השופט מזוז בבש"פ 9095/18 אחמד סידה נ' מדינת ישראל, מיום 6.1.19 כי -

"לשם ביצוע בצוותא של עבירה אין הכרח בהיוועדות מוקדמת או בתכנון מראש בין השותפים למעשה, ודי בשותפות ספונטאנית שנוצרה על אתר לשם השגת מטרה משותפת שבני החבורה מודעים לה. כן נפסק כי קיימת אחריות פלילית במקרה ששותפים התאגדו ב"שותפות ספונטאנית" לביצוע בצוותא של עבירה גם אם לא הוכח מי מהשותפים ביצע את היסוד העובדתי של העבירה"

(הדגשות אינן במקור)

36. לאור האמור לעיל, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעצמה תקינה ומספקת, לעבירת השוד המיוחסת למשיב 2 על הנסיבות המחמירות, וכן ביתר האישומים המיוחסים

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.